

סגולה נפלאה

לקרות אותה בערב פסח העתקה מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון

מאסטרופולייא ז"ל, הי"ד.

סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין הסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מוכטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויה, עד ביאת הגואל אמן סלה: שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר המה בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה:

בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת מצרים, פרק ג' דף מ"ב ע"א וזה לשונו:

הנה כבר הודעתוך שפרעה נלקה במצרים בעשר מכות אלו על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים בשלשה רקיעים של טמאה, האחד נקרא שרע והשני נקרא תמוך, והשלישי נקרא בישהא, ועליהם השר הנקרא דלפקט, ועליהם ועל פלם השר הנקרא תקא, בראשית חסר מן השלישי עשרה, וחסר מן הרביעי ששה, וחסר מן התשיעי ששה ככתוב:

והנה מה שלקו המצריים במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, השם שפ"ו שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה. ומצד השם תק"ל לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות, והשם אמר והכה. ומצד השם אשצ"ה לקו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות, ובמה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות. מה פשעו ומה חטאו, ומה המעל אשר מעלו אבותינו, להיות בכור הבגזל הזה, עד שגאלם בשמות אלו דע"ב צד"א כשח"ב. עד כאן לשון האר"י ז"ל.

והנה מורי ורבותי קדושי ישראל, הדברים האלה פלאים הם, סתומים וחתומים סגור ואין פורש אותם. וכבר שאלוני גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י ז"ל ולא הגדתי. ומגדל אהבת מורי ורבותי אגלה רז זה שנתגלה לי בחלום חזיון לילה, ועכשו אגלה הדבר ברמז לפני כבוד תורתו, והוא רחום וכפר:

וזאת הענין: מה שכתב האר"י ז"ל שפרעה נלקה במצרים עשר מכות וכו', פונתו כך: כי אמרו בעלי קבלה מעשית, שיש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה הממנים להכות את הרשעים ולהענישם בגיהנם ולטהרם מעונותיהם. ועל זה נאמר: "ולהכות באגרף רשע", כי אגרף, רמז שלשה אלפים מאתים ושמונים, ועל ידם נלקה גם פרעה הרשע. ואומר אני הכותב שזהו סוד נפלא באשר הוא נכתב במנין ובמספר: דם. צפרדע. כנם. ערוב. דבר. שחין. ברה. ארבה. חשך. מכת בכרות:

אלו עשר מכות באשר כתבתי אות באות, עולים שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים לטהר את הרשעים, והוא פשט נפלא, עין לא ראתה:

והנה החשבון מכון באשר נכתב כנם חסר יו"ד, גם ערב חסר וא"ו. גם חשך חסר וא"ו. ואז החשבון ממש, לא פחות ולא יותר משלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, שמענישין את הרשעים. והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "כפתוב", פרוש כפתוב בספר תורה, ולא באשר כתוב בסדורים ובעל ההגדה, כי שם נכתבו פלם מלאים. אלא צריך להיות חסר כמו שכתוב בספר תורה. וגם רבי יהודה לא כתב סימנים פלם רק ראשי תיבות, דצ"ך עד"ש באח"ב, כמו שכתב הרב יצחק אברבנאל וכמו שכתבתי לעיל:

והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "בראשית חסר מן השלישי עשרה", פרוש: מכה שלישיית שהיא כנם חסר יו"ד. "מן הרביעי ששה" שהיא מכת ערוב גם חסר וא"ו. "וחסר מן התשיעי ששה", שהיא מכת חשך גם כן חסר וא"ו. ומה שאמר "כפתוב", רוצה לומר שכן כתוב בספר תורה חסר, כנזכר לעיל:

וזהו סוד אלו "עשר מכות שהביא" הקדוש ברוך הוא במצרים, מכון ממש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, הממנים באלו שלשה רקיעים: אחד נקרא שרע, ואחד נקרא תמוך, ואחד נקרא בישהא, גם בזה יש סוד גדול ונפלא, אלו שלשת אלפים ומאתים ושמונים מחנות שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים כאמור, שממנים באלו שלשה רקיעים

שֶׁל טְמֵאָה, אָמַר לָנוּ הַכְּתוּב סוּד נִפְלֵא וְנוֹרָא, וְתַקֵּן הַמַּגִּיד כְּמוֹ שֶׁשָּׁנָה אֵלּוּ "עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא" שֶׁבְּאֵלּוּ שֶׁלֹּשׁ תִּיבוֹת נִרְמְזִים הַשְּׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמֵאָה, וְשֶׁלֹּשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֵתִים וּשְׁמוֹנִים מֵלָאָכִי חֲבֵלָה שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעָה וְאֶת הַמַּצְרִים בְּמַצְרִים, כְּמִנֵּן עֶשֶׂר מִכּוֹת: דִּהְיִנוּ עֶשֶׂר אוֹתוֹת שְׂרַע, מִכּוֹת אוֹתוֹת תְּמוּרָה, שֶׁהֵבִיא אוֹתוֹת בִּישָׁה, רִמְזוּ לְאֵלּוּ שֶׁלֹּשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמֵאָה שֶׁבָּהֶם יֵשׁ מְמַנִּים כְּמִנֵּן שֶׁלֹּשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֵתִים וּשְׁמוֹנִים מֵלָאָכִי חֲבֵלָה מִמֶּשׁ, כְּמִנֵּן עֶשֶׂר מִכּוֹת דָּם צִפְרָדַע וְכוּ', וְהֵם שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעָה וְאֶת הַמַּצְרִיִּים בְּמַצְרִים, כִּי מֵלָאָכִי חֲבֵלָה מְמַנִּים לְהַכּוֹת אֶת הַרְשָׁעִים לְטַהֵרם מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם כְּאִמּוֹר. וְעַל יָדֵן הִכָּה אֶת פְּרַעָה וְאֶת הַמַּצְרִיִּים בְּמַצְרִים מִנֵּן עֶשֶׂר מִכּוֹת אֵלּוּ, וְהוּא פֶּלֶא גְדוֹל: וְמָה שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "וְעֲלֵיהֶם הַשָּׁר דִּלְפִקֻט", כּוֹנְנָתוֹ הוּא שֶׁשֵּׁם זֶה שָׂרְשׁוֹ יוֹצֵא מִמֵּלֶת הַמַּצְרִים, וְהֵינּוּ: שֶׁשֶׁלֹּשָׁה רְקִיעִים הֵם: עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא וְכִפְרוֹשׁ הַגָּאוֹן, וְנִמְשָׁךְ עַל הַמַּצְרִים שֶׁהוּא שֵׁם דִּלְפִקֻט בְּאוֹתוֹת הַקּוֹדְמוֹת לְאוֹתוֹת הַמַּצְרִים, וְהֵמָּה אֲחֻרְוֹנָה הִיא מ"ם הַרְבּוּי וְאֵינָה מִן הַשְּׂרָשׁ, וְרִמְזוּ לְזֶה הַמַּגִּיד בְּמֵאָמְרוֹ: "אֵלּוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמַּצְרִים בְּמַצְרִים", כְּלוֹמֵר הָאוֹתוֹת שֶׁהֵם קוֹדְמוֹת עַל אוֹתוֹת הַמַּצְרִים:

וְמָה שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "וְעֲלֵיהֶם וְעַל כָּלֵם הַשָּׁר הַנִּקְרָא תִקָּא, כּוֹנְנָתוֹ, כִּי רֵאשִׁי תִיבוֹת שֶׁל אֵלּוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת, דַּצ"ךְ עַד"שׁ בֶּאֱח"ב, בְּגִימְטְרִיָּא תִקָּא, כְּמִנֵּן הַשָּׁר מִמֶּשׁ, וְכְמִנֵּן אִשֵּׁר, וְזֶהוּ סוּד כּוֹנְנָת הַכְּתוּב בְּסֵדֶר בֵּא: "וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאֲזְנֵי בִנְךָ וּבִן בְּנֶךָ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתָ בְּמַצְרִים", אִשֵּׁר דִּיקָא, שֶׁהוּא כְּמִסְפֵּר תִקָּא, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ הַרְבֵּה פְּסוּקִים אֶלְף, שְׁמוֹרִים עַל זֶה לְסוּד אִשֵּׁר, כְּמִנֵּן רֵאשִׁי תִיבוֹת שֶׁל עֶשֶׂר מִכּוֹת כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, וְיֵשׁ לָנוּ בְּזֶה סוּדוֹת נִפְלָאִים. וְכַבּוּד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּבָר:

וְמָה שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ הָאֲר"י ז"ל: "הַשֵּׁם שֶׁפּוֹ שָׁבוּ אַחַז דּוֹד בֶּן יִשִׁי, וְהַשֵּׁם אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמַצְרִים אֲרַבְּעִים מִכּוֹת, וְעַל הֵימָּה לְקוֹ מֵאֵתִים מִכּוֹת. וְהַשֵּׁם אֲשֶׁר אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמַצְרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הֵימָּה לְקוֹ מֵאֵתִים וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת". כּוֹנְנָתוֹ לְסוּד נִפְלֵא וְנוֹרָא: פִּלְגָתָא דְּרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי עֲקִיבָא הַמְזָכָר בְּהַגְדָּה. רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר מִנֵּן, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מִנֵּן, וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִנֵּן, וְזֶהוּ שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: וְהַשֵּׁם שֶׁפ"ו אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמַצְרִים עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הֵימָּה לְקוֹ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, רִמְזוּ לְרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי. כִּי רַב"י יוֹסִי הַגָּלִילִי בְּגִימְטְרִיָּא שֶׁפּו, וְמָה שֶׁכָּתַב שָׁבוּ אַחַז דּוֹד בֶּן יִשִׁי, רִמְזוּ גַם כֵּן, דְּו"ד בֶּן יִשִׁי בְּגִימְטְרִיָּא שֵׁם שֶׁפּו, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַשֵּׁם דּוֹקָא בֶּא דוֹד בֶּן יִשִׁי. וְרִמְזוּ גַם כֵּן מָה שֶׁכָּתַב בְּסֵפֶר סוּדֵי רִזָּא, שֶׁרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי נִצּוּץ דּוֹד בֶּן יִשִׁי. וְזֶה הַשֵּׁם הִכָּה אוֹתָם. וּמִצַּד הַשֵּׁם תִקָּל לְקוֹ הַמַּצְרִים אֲרַבְּעִים מִכּוֹת, וְעַל הֵימָּה לְקוֹ מֵאֵתִים מִכּוֹת, רִמְזוּ לְסוּד רַב"י אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי עֲקִיבָא תִקָּל, וְהֵינּוּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, דּוֹקָא, שֶׁהוּא שֵׁם תִקָּל, לְקוֹ הַמַּצְרִיִּים אֲרַבְּעִים מִכּוֹת, וְעַל הֵימָּה לְקוֹ מֵאֵתִים מִכּוֹת. וְזֶהוּ שֶׁכָּתַב הַשֵּׁם אֲשֶׁר לְקוֹ בְּמַצְרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הֵימָּה לְקוֹ מֵאֵתִים מִכּוֹת, רִמְזוּ לְסוּד רַב"י עֲקִיבָא, שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיָּא אֲשֶׁר עִם הַכּוֹלֵל, שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה אָמַר שִׁיבּוּ הַמַּצְרִיִּים בְּמַצְרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הֵימָּה לְקוֹ מֵאֵתִים וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת. הֵרִי מְרַמְזִים אֵלּוּ שֶׁלֹּשָׁה שְׁמוֹת שֶׁפ"ו תִקָּל אֲשֶׁר לְקוֹ הַשְּׁלֹשָׁה תְּנָאִים: רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי בְּגִימְטְרִיָּא שֶׁפ"ו, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּגִימְטְרִיָּא תִקָּל, רַב"י עֲקִיבָא בְּגִימְטְרִיָּא אֲשֶׁר, וְהוּא סוּד נִפְלֵא וְנוֹרָא. רִזָּא דְּרִזִּין. סִתְרָא דְּסִתְרִין. הֵינּוּ כְּאִשֵּׁר כְּתַבְתִּי לְמַעַלְתָּ כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עִוְוֹן:

וְמָה שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ הָאֲר"י ז"ל: "כְּמָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּה, בּוֹ מְרַפָּא הַגְּלוּת, מָה פִּשְׁעוּ מָה חֲטָאוּ אֲבוֹתֵינוּ" וְכוּ', כּוֹנְנָתוֹ: בְּאֵלּוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵם דַּצ"ךְ עַד"שׁ בֶּאֱח"ב, נִרְמְזִים בְּאֵלּוּ אוֹתוֹת סוּד וְטַעַם יְרִידַת אֲבוֹתֵינוּ לְמַצְרִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי לְמַעַלְתָּ כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ. וְהִנֵּה בְּאֵלּוּ הַמִּכּוֹת הִכָּה אוֹתָם, וְיִרְפָּא אוֹתָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִכָּה בָּהֶם מִכָּה רַבָּה אֲצַבַּע אֱלֹהִים הִיא, וּמִן הַמִּכָּה עֲצָמָה בָּאָה רְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱלַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכְמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי.

וְמָה שֶׁכָּתַב: "מָה פִּשְׁעוּ" וְכוּ', רוּצָה לֹאמֵר: בְּאֵלּוּ הַמִּכּוֹת נִרְמְזוּ הַחֲטָא שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנֶּגְרַם יְרִידַת מַצְרִים. וְיֵשׁ לָנוּ סוּד נִפְלֵא וְנוֹרָא לְתַרְצֵן קִשְׁיָא זוֹ מָה שֶׁהִקְשׁוּ מַעַלְתָּ כְּבוֹד תּוֹרָתָם עָלַי, אֲכַל גַּם זֶה נִיחָא כְּאִשֵּׁר כְּתַבְתִּי לְמַעַלְתָּם, נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה.

וְמָה שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּאֵל אוֹתָנוּ בְּשְׁמוֹת אֵלּוּ דַּע"ב צַד"א כִּשְׁח"ב", כּוֹנְנָתוֹ כִּי הָאוֹתוֹת רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל דַּצ"ךְ עַד"שׁ בֶּאֱח"ב הֵם דַּע"ב, וְהָאוֹתוֹת שְׁנִיּוֹת הֵם צַד"א, וְהָאוֹתוֹת הָאֲחֻרְוֹנוֹת הֵם כִּשְׁח"ב, וְנִרְמְזִים בְּאֵלּוּ הַשְּׁלֹשָׁה שְׁמוֹת הַרְפוּאָה שֶׁרַפָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱלַם אוֹתָנוּ בָּהֶם, הֵרִי בְּאוֹתָן הַמִּכּוֹת שֶׁהִכּוּ בָּהֶם הַמַּצְרִיִּים, נִרְמְזִים הַגָּאֵלָה וְהַרְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל. וְיִהְיֶה רַעְוָא לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁירָאֵנוּ בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, עִם הַמִּלְאָכִים הַשִּׁיכִים לְגָאֵלָה, וְיִקָּים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: כִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלָאוֹת, אֲמֵן נִצַּח סֵלָה:

לשיקב"הו

Le rav Shimshon, maguid d'Ostropol est l'un des grands maitres de la kabbale Ashkénaze. De la même école que rabbi Nathan Shapira considéré comme le précurseur de cette discipline en terre ashkénaze est connu pour ses nombreux ouvrages dont le plus célèbre est le « Megalè Amoukot » מגלה עמוקות. Il est décédé en 1642.

Son père rav Pessah de Koritsh est le gendre de rabbi Shimshon bar Betsalel frère du grand Maharal de Prague.

Son élève rabbi Nathan Hanover auteur du « Yaven Metsoula » יון מצולה .

Le rav Tsvi Elimelekh de Dinov l'auteur du livre Bene Ishakhar est un de ces descendants.

Il est né à Korits, il avait un mentor, un ange ou une âme d'un juste qui se dévoilait a lui tous les jours pour lui transmettre les secrets de la torah.

Il a mis par écrit ces enseignements dans un commentaire du livre du Zohar מחנה דן, ainsi que dans un commentaire du livre « קרנים », Dan yadin, et enfin des Hidoushim extraordinaires appelés « Likoute shoshanim לקוטי שושנים » desquels est tiré la lettre aux sages de Lublin la fameuse « segoula ou remède » de la veille de pessah , elle est lue et étudiée comme protection et pour la réussite pendant toute l'année.

Trois ans avant la guerre entre la Pologne et la Russie qui va causé le massacre de plusieurs milliers de juifs et la disparition de nombreuses communautés dans les années 1648-1649, גזרות תה' ותט', le mentor le met en garde en le lui annonçant.

Le rav incita la population juive au repentir et à la prière. Quand les assassins se rapprochèrent de la ville pour perpétrer leurs méfaits rabbi Shimshon accompagné de 300 érudits, tous habillés avec des linceuls, portant le talith et les tefillins se tenant en prières dans la grande synagogue attendaient l'arrivée des cosaques qui allaient les martyriser, ainsi ils périrent en sanctifiant le Nom de l'Eternel זיע"א הי"ד .

Le maitre a écrit des enseignements qui ne sont pas à la portée de tous, ces paroles sont enfermées dans un écrin. Pour la grande amitié qui nous lie et la grande considération que j'ai de vous, je vais vous transmettre ce que l'on m'a dévoilé dans le sommeil que D. me pardonne.

Quand le rav dit « J'ai déjà dit que pharaon a été frappé des 10 plaies d'Egypte par 3280 anges des punitions » son idée est la suivante : Les kabbalistes de « l'action » « בעלי קבלה מעשית » ont dit qu'il y a 3280 anges dont la fonction est de frapper et de punir les mécréants dans le « גהנם » afin de les purifier de leurs fautes. Ils trouvent une allusion à cela dans le verset qui dit « frapper le méchant par le poing », להכות באגרף רשע, le mot אגרף est l'acrostiche de ג' א' רף , le גימל 3, le אלף 1000, et רף valent 280 ce qui fait un total de 3280. , et je vous dis, moi qui écrit que c'est un secret extraordinaire quand on compte les 10 plaies en valeur numérique, comme suit :

3280	1094	328	208	206	368	206	272	110	444	44
	מכת בכורות	חשך	ארבה	ברד	שחין	דבר	ערב	כנם	צפרדע	דם
	Mort des 1 ^{er} ne	Obscurité	Sauterelles	Grêle	ulcères	Peste	Bêtes féroces	poux	grenouilles	Sang

Ce compte est juste uniquement si on écrit la 3eme, la 4eme et la 9eme plaie avec une lettre en moins comme cela est écrit dans le sefer torah et pas comme l'ont écrit les imprimeurs dans les livres de la haggadah : כנם: sans יוד, חשך sans וו, ערב sans וו, ארבה sans יוד.

Quand le maitre écrit que ces 3280 anges de la punition se situent dans trois cieux qui sont :
- שר"ע - תמו"ך - בישה"א -

correspondent à ce que dit le texte de la haggadah comme suit :

על המצרים	הקב"ה	שהביא	מכות	אילו עשר
<i>Sur les Egyptiens</i>		<i>Qu'Il amena</i>	<i>Plaies</i>	<i>Les 10 Voici</i>
Le prince au dessus des 3 précédents				
דלפק"ט		בישה"א	תמו"ך	שר"ע

Les noms des trois cieux de טומאה sont mentionnés par le texte de la haggadah dans les mots « voici les 10 plaies que l'Eternel a amené sur les Egyptiens en Egypte » c'est en fait le secret qui nous est dévoilé par le rav.

Les lettres qui précèdent celles du mot המצרים, avant le ה' il y a le ד', avant le מ' il y a le ל', avant le צ' il y a le פ', avant le ר' il y a le ק' et avant le י' il y a le ט' la dernière lettre étant la marque du pluriel elle ne fait pas partie de la racine du mot.

Pourquoi utiliser les lettres qui précèdent ? C'est le sens donné mot על sur , comme si qu'il aurait dit sur les lettres sous entendu celles qui précèdent. Comprends cela car c'est ainsi que je l'ai reçu, que le D. de miséricorde me pardonne.

ט	ק	פ	ל	ד
י	ר	צ	מ	ה

Quand le maitre dit « et au dessus de tous le prince qui est appelé תק"א בראשית c'est à dire que les initiales des 10 plaies ont pour valeur numérique 501. בראשית signifie ici les premières lettres.

תק"א	באח"ב	עד"ש	דצ"ך
501	13	374	114

501 est la valeur numérique du mot אשר, ceci est le secret de ce que dit le verset « afin que tu racontes aux oreilles de ton fils ce que J'ai fait a l'Egypte ». Il y a énormément de secrets dans ce terme et pour l'Honneur de l'Eternel il convient de les cacher.

Quand le maitre dit par le nom - ו ש פ - ils reçurent en Egypte 10 plaies et sur la mer 50, son intention est de nous dévoiler un secret extraordinaire et redoutable au sujet de la discussion entre רבי יוסי הגלילי, רבי אליעזר, et רבי עקיבא, qui est mentionné dans la haggadah quand le texte dit « Rabi Yossi dit comment sais-tu que les Egyptiens ont reçu en Egypte 10 plaies et sur la mer 50 plaies » de même quand il rapporte l'avis de rabbi Eliezer »comment sais- tu que chaque plaie en comportait quatre etc..De même pour rabbi Akiba.

C'est le secret de : רב"י יוסי הגלילי :

רב"י	יוסי	הגלילי	שפ"ו
212	86	88	386

En fait le nom - ו ש פ - dit et il les frappa. C'est-à-dire que lorsque nous lisons dans la haggadah rabbi Yosse hagalili dit nous disons en fait « le nom - ו ש פ - dit » etc..

Quand le maitre dit que David fils de Yshai est lié a ce nom, et c'est par ce nom spécialement Qu'il les frappa, il est dit dans le livre « Sodè Raza » que rabbi Yossé hagalili était une Étincelle de l'âme de David fils d'Yshai. Ils ont la même valeur numérique de 386. - ו ש פ

דוד	בן	ישי	
14	52	320	386

Quand le maitre écrit que par le nom - ל ת ק - ils reçurent en Egypte 40 plaies et sur la mer 200 plaies, il fait allusion au secret de rabbi Eliezer.

רב"י	אליעזר	תק"ל
212	318	530

En fait c'est le nom - ל ת ק - qui dit et il les frappa. C'est-à-dire que lorsque nous lisons dans la haggadah rabbi Eliezer dit, nous disons en fait « le nom - ל ת ק - dit » etc.

Quand le maitre écrit que par le nom - ה ש א - ils reçurent en Egypte 50 plaies et sur la mer 250 plaies. Il fait allusion au secret de rabbi Akiva, c'est la même valeur numérique de 395

רב"י	עקיבא	אשצ"ה
212	183	395

En fait c'est le nom - ה ש א - qui dit et il les frappa. C'est à dire que lorsque nous lisons dans la haggadah rabbi Akiva dit, nous disons en fait «le nom - ה ש א - dit » etc....

Les trois sages de la Mishna qui sont mentionnés ont dit un enseignement qui correspond à l'essence de leurs âmes, voila que leurs noms font référence aux trois noms saints comme nous l'avons expliqué plus haut. Tous cela sont des secrets redoutables et extraordinaires que D. nous pardonne.

Quand le maitre dit «l'objet avec lequel D. porte les coups est « guéri » par l'exil », son intention est, que par l'acrostiche des dix plaies qui sont ב ש ב א ה " ב , dans ces lettres il est fait allusion à la raison secrète de leur descente en Egypte, comme je vous l'ai déjà précisé.

Avec cela Il nous a guéri et Il les frappa d'un coup puissant « le doigt de l'Eternel » de la plaie elle-même vient la guérison pour Israël, car des plaies il fait allusion à la délivrance d'Israël. Quand il dit que D. nous a libéré par les noms suivants

- כשה'ב - - צד'א - - דע'ב -

Son intention est que ces noms découlent de l'acrostiche des 10 plaies comme suit.

באה'ב	עד'ש	ד צ ' י ד
כשה'ב	צד'א	דע'ב
les 3eme lettres	les 2 eme lettres	les 1er lettres

Avec ces lettres Il nous a libéré, c'est ce que le rav disait : «l'objet avec lequel D. porte les coups est « guéri » par l'exil »

Voici que les plaies avec lesquelles Il leur assène les coups, ces plaies font allusion à la guérison et à la libération d'Israël. Que Sa volonté soit que l'on puisse assister à l'arrivée de notre libérateur avec tous les anges préposés à la dernière libération de nos jours, rapidement, que s'applique à nous le verset qui dit « comme les jours de ta sortie de la terre d'Egypte montre nous des prodiges » amen selha.

Après cela, on me dévoila que tout celui qui étudie ce secret extraordinaire correctement ne serai-ce qu'une fois l'année, en particulier la veille de pessah. Il peut être sur d'être protégé durant toute l'année de toutes les embuches et dangers. Ses ennemis tomberont devant lui et il réussira tout ce qu'il entreprendra.

Fin.

Les miracles de la sortie d’Egypte sont un sujet complexe et profond qui demande une étude approfondie des textes afin de les relier à leur source qui est le Nom de quatre lettres. Cette recherche est essentiel, elle est le but de la mitsva de raconter les miracles le soir du seder comme le dit le verset « afin que tu racontes à ton fils et à ton petit fils ce que j’ai fait aux Egyptiens et les merveilles que j’ai opérées au milieu d’eux et vous saurez que je suis l’Eternel ». Le mot merveille se dit en hébreu אֲוֹתוֹת qui peut se décliner en אֲוֹתוֹת qui signifie les lettres. Le mot אֲוֹת au singulier a les deux sens (Miracle et Lettre).

C'est-à-dire qu'il faut arriver à connaître les lettres du Nom, c'est pour cela qu'Il dit « vous saurez que je suis l’Eternel אֲנִי יְהוָה - le verset ne se contente pas de dire vous saurez qu'il y a l’Eternel.

Le mot raconter est dit en hébreu תִּסְפֹּר ressemble au mot compter, לִסְפוֹר c'est comme si qu'on devait compter les lettres pour savoir le Nom. La mitsva de raconter la sortie d’Egypte est rapporter de quatre manières

- 1 תִּסְפֹּר
- 2 וְהִגַּדְתָּ
- 3 וְאָמַרְתָּ
- 4 לְמַעַן יֵדְעוּ

Ces quatre termes correspondent aux quatre niveaux de la torah ס פ ר ד " ס qui sont :
le sens littéral, l’allusion, la déduction et le secret.

Le verbe תִּסְפֹּר correspond au secret car il faut compter pour en dévoiler le Nom, le secret doit être dit avec discrétion c'est pour cette raison que le verset dit « aux oreilles de ton fils ». Ainsi quand on dévoile le sens du Nom qui est caché dans le récit des plaies, sa Sainteté chasse toutes les forces négatives de la טומאה. Comme le dit le Zohar, la sortie d’Egypte est mentionnée 50 fois dans la torah car cela permet de soumettre les forces négatives et de relever la sainteté.

La veille de pessah dans l’après midi, après avoir éliminé le hamets, c'est le temps du sacrifice de pessah קָרְבַּן פֶּסַח les forces négatives sont au plus bas, la force de la sainteté au plus haut c'est le moment propice pour étudier cet enseignement extraordinaire.

C'est la raison de la puissance de l’enseignement de rabbi Shimshon et de la qualité qui lui est conférée.

Pessah cacher vé sameah.
Par le dévoilement de son Nom,
Hashem apporte la consolation à nos frères et nos amis
qui ont été si durement frappé.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן
מנאי ע"ה תברך' מפני עליון ס'ט
הכותב לכב' ה'ית ולת' הק.